

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
re illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

A hivatalnok képviselők.

Pécs, 1897. január hó 8.

Van nekünk Bécsben egy jóbarátunk. a kiről mindenki azt hiszi, hogy ellenségünk, mert nagyon sokszor pattog ellenünk, pedig mégis nagyon sok szolgálatot tesz nekünk. — A Reichswehr című ujság ez a mi barátunk, amely a magyarországi viszonyokról mindig kitűnően van értesülve s bár azokat az osztrák érdekek szerint szokta kiszínezni, mégis mindig belőle értesülhetünk leghitelesebben a magyar kormány igazi szándékairól és terveiről s míg az egész magyar kormánypárti sajtó úgy hazudik, mintha fizetnék érte, addig a Reichswehr mindig kitálatja az igazat s politikai helyzetünket a leghivebben tárja fel. Pedig sokkal jobb barátunk nekünk az igazmondó ellenség, mint az álnok jóbarát, aki hazudozással iparkodik magát bizalmunkba behízelegni, hogy annál könnyebben zsákmányolhasson ki.

A Reichswehr legutóbbi száma ismét érdekes világitásban mutatja be a Bánffy-kabinetet és parlamentjét, a mikor a kiegyezésről és a kvóta-kérdésről elmélkedik. A Bánffy-miniszteriumnak eszerint egyedüli feladata, egyedüli célja, hogy létrehozza a kiegyezést. Bánffynak ezt létrehozni eltökélt szándéka is, még pedig oly módon, hogy ez a saját tartós és állandó hatalmának is alapul szolgáljon; ezt pedig csak úgy érheti el, ha a magyar parlamenttel el-

fogadtatja a kvótának olyan emelését, a mivel az osztrák Reichsrath is megelégszik.

És a magyar parlament ezt az emelést el is fogja fogadni, mert — ugymond az idézett bécsi ujság — az új magyar képviselőházban nagyon sok az olyan új képviselő, kiknek ezelőtt magas és jó hivataluk volt, ezek tehát semmiféle körülmények között nem fogják kitenni magukat annak a veszélynek, hogy az országgyűlés újabb felosztása esetén még a képviselő-séget is elveszítsék; inkább megszavazzák a kvótának bármilyen emelését is.

Ime, igazmondó bécsi barátunk révén lassan ritkulni kezd már az a fátyol, amely eltakarta szemünk elől eddig annak a különös jelenségnek az okát, hogy a legutóbbi választásoknál oly tömegesen léptek fel képviselőül a hivatalnokok: főispánok, alispánok, polgármesterek, szolgabírák, sőt ami eddig még hallatlan eset volt, még a bírói és ügyészi kar sem maradt ment ettől a nyavalyától.

Persze, eddig azt hitte a nagyközönség, hogy Bánffy azért osztogatta a hivatalos jelöltségeket oly bőségesen a hivatalnokoknak, mert tudta, hogy azok a hivatalnok-jelöltek a saját hatósági területükön a legtöbb kilátással bírnak a megválasztásra, mert a döntő érdekszálak mind az ő kezeikben futnak össze s ha már a hivatalos hatalommal vissza kell élni, ezt a hatalomban levők sokkal erélyesebben es-

szívesebben teszik meg, ha a maguk érdekében kell tenniök.

Csak hogy ez a magyarázat nem elégitette ki a gondolkozó főket, mert hiszen ugyanezek az okok szóltak volna már a korábbi kormányok alatt is a hivatalnokok tömeges felléptetése mellett, s eddig ez mégis csak szórványosan történt a mostanihoz képest; Bánffynak tehát kellett egy titkos gondolatának lenni, amely minél több magasrangú hivatalnok beválasztását a képviselőházba egyéb okból tette ránézve kívánatosá.

A Reichswehr cikke kipattantotta ezt a titkos gondolatot, amely nem egyéb, mint a parlamenti többségből kiölni a függetlenségnek még azt a csekély parányát is, amely eddig irmagul még megmaradt benne. Hisz már az is a százalmas minimumra redukálta a parlament függetlenségét a kormánnyal szemben, hogy a többséget a kormány szokta választatni; hová lesz aztán ez a függetlenség akkor, ha a kormány nem is szabad és független férfiakból, hanem hivatalnokokból alakítja meg magának a többséget; hivatalnokokból, akik a mandátum elnyerésével cserébe hivatalaikat veszítették el, a kiknél tehát a képviselői mandátum hivatali pótol, s akik jól tudják, hogy a milyen biztos volt a mandátum elnyerése a hivatali székből, oly keserves lenne rájuk nézve egy újabb választás, a mikor már más dirigál abban

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

Álom.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Végre valahára! Mintha álomból ébredtem volna, olyan kábult valék a haldokló esztendő végső órájában. A ki sokat álmodik, az beteges. Mert az agyvelő nem pihenhet. Az agy a központ. Ez igazgatja a többi szervet: mert a többi szerv se pihenhet.

És én az egész ó-évet átálmodtam. Nem csoda, ha beteg vagyok. Fáradt a testem, a lelkem. A szívverésem sem egészséges. Az agyam se működik normálisan.

Mi volt az álomom? Szindarab négy fölvonásban. Kitűnő tragédia. Agyongyötört test fájdalmas vonalgása, meghasonlott lélek őrtült sikongása. Sejtelmes szívverés, buta agyműködés konglomeratuma.

Nagy pelyhekben hullt a hó, zajtalanul. A tél csöndesebb, mint a nyár. Nem hallottam a város utcai zajából semmit, csak a hideg beszélt érthetően. A haldokló esztendő betegsége ragadós. Én is elkaptam betegségét: láztól gyötört testtel feküdtem ágyba az új esztendő küszöbén. És megkezdtem álmatagomat.

I.
... Palotasorok közt jártam. Még kora reggel volt. Az ólomszürke ég sötétén borult a városra, a gázlámpák fénye remegve táncolt a jeges aszfalt - burkolaton. Fáradtan dültem neki egy hatalmas márványoszlopnak. A hó már egészen betemetett, mikor fölvert mozdulatlanágomból a hajnali harangszó. Körülnéztem. Az emberek dolguk után siettek. Ujságkihordó asszonyok és leányok suhantak el melletttem köhécselve és szitkozódva. Krétaarcu örömlányok húzódtak meg az oszlop tövében, anélkül, hogy észrevennének. S mind' inkább elénkült az utca. Majd rikoltozó részeg férfi csoport, majd fecsegő asszonynépesség csuszkorált el melletttem a frissen esett bokáig érő hóban. A hátam mögött epedő cigánylány alkudozott egy pocakos urral. Hosszu kocsisor dübörgött végig az utca faburkolatán. Gyűrött arcu, horpadt cylinderű páriák, borzas hajju, mocskos száju némberek ültek, vagy feküdtek a kopott bőrüléseken utálatos összevisszaságban.

Megundorodtam e látványtól. Fölnéztem az ég felé, s a szemem megakadt a szemközti palota egyik jégvirágos ablakán. Az üvegtáblákon átszűrődött a rózsaszínű éjjeli méceses halvány világa. Álomban álmodtam a rózsaszínű szobáról. S mire föleszméltem, a palota lépcsőházában találtam magamat.

A lépcsőkön több toprongyos alakkal

találkoztam. Az első jajgatva sietett le az emeletről. Tépte a haját, verte a mellét és a fejét. Szemei ki voltak sirva, és az iszonyuan lesóványodott testén lődörgött a ruha. Már rég elhagyta a palotát, s még mindig a fülembe sivitott a kísérteties hangja. Aztán más alakkal találkoztam. Ez nem jajgatott, csak sóhajtozott. A vonalzó szíve kinn lógott s a kezében tartotta. Bizonyosan fájt neki, azért sóhajtott akkorákat. Rémtület fogott el. Vissza akartam fordulni, de valami édeskinos sejtés húzott magával és tovább mentem. Sok lépcsőt magam után hagytam már, de nem fáradtam ki. Egy egy fordulónál megálltam és leráztam magamról a havat. Mire a másik fordulóhoz értem, újra tele voltam frissen esett hóval. Furcsának tűnt ez föl előtttem, de mégis belenyugodtam. Egyszerre csak azon vettem magam észre, hogy holttetemeneken gázolok keresztül. Behunytam a szemem és tovább mentem. Borzongott a hátam, mert minden lépésemre rémséges nyöszörgés volt a felelet. Valaki hátul megkapta a kabátomat. Visszanéztem. Vigyorgó, fogukat csattogtató halálfejekkel találkozott pillantásom. Megfeszítettem minden erőmet és tovább rohantam. Még volt bennem annyi erő, hogy be tudtam nyitni egy homályos előszobába. És ott lerogytam a szőnyeges padozatra.

A rózsaszínű szobában ébredtem föl.

a hivatalban, a honnét ők dirigálták annak idején a saját megválasztatásukat.

Ezek tehát kényre-kedvre ki vannak szolgáltatva a kormánynak, amely akkor szüntetheti meg a mandátum érvényét, a mikor akarja, s akkor két szék között a pad alá kerülnek: se hivatal, se mandátum többé. Ilyen pretoriánus csapatra volt szüksége Bánffy-nak, amely parancsszóra vakon rohanjon a nemzet legvitálisabb érdekeinek megostromlására, a mikor erre a kormánynak a saját hatalmi állása megszilárdítása végett szüksége van.

Jól tudják a parlamenti alakok legszánalmasabbjai, a hivatalnokokból lett képviselők, hogy a mult országgyűlés feloszlata is azért történt, mert annak többsége — ha meg is hódolt a kormánynak pártfegyelemből sok oly kérdésben, melyet tán maga sem helyeselt — de Magyarország újabb megterhelését mégsem vette volna a lelkére; ennek logikai következése pedig az, hogy Bánffy feloszlata ezt az országgyűlést is, mihelyt arról kellene meggyőződnie, hogy a kvótáemelés ez sem hajlandó megszavazni. Az a többség tehát, a melynek egy jelentékeny részét nemcsak a pártfegyelem tartja békőiban, hanem a melynek a képviselőség valóságos existenciális kérdés, inkább előre beleegyeznek vakon az ország bármilyen újabb megterhelésébe, csak a mandátumát menthesse meg magának.

Ily alkusznak az ország bőrére; a kormány engedékenységgel megvásárolja hatalmának prolongációját Bécsből, a képviselőház pedig engedékenységgel kieszközli mandátumának prolongációját a kormánytól: hisz a vérdíjat nem nekik, hanem az országnak kell kiizzadnia, a melyet mindezek fölül még azzal csufolnak meg, hogy mellüket verdesve kiabálják: Magyarország nem fogad el ajándékot Ausztriától!

Csodálatos szoba volt ez. Rózsaszínű minden benne. A tapéta, a padló, az asztal, a székek, a kerevet, a kandalló. A falon rózsaszínű óra ketyegett és rózsaszínű tükör lógott. Az ágyam rózsaszínű levelekből volt vetve. A méces lángja rózsaszínű tüvegen át világította be a szobát; a levegő is rózsaszínű volt. A kereveten rózsaszínű ruhában egy szőke asszony hevert. Cigarettazott és összecsucsorított szájából rózsaszínű karikákban fújta ki a füstöt. Mikor megmozdultam, eldobta a fél cigarettáját és odajött az ágyamhoz. Szép volt, mint a görög istennő. Finom metszésű orra, klasszikus homloka kivált a rózsaszínű háttérből. És mikor elkezdett beszélni dallamos, behizelgő hangján, hogyan csillogott a kék szeme.

— Ismersz-e? kérdé.

— Ismerlek!

— Hol láttál?

— Álmaimban. Most is álmodom.

— Csalóddol! Én magam vagyok testtől lelkestől a te ábrándképed. A ki után annyi éven át hiába sóhajtoztál. A ki megpróbáltam lelked nyugalmát, szived tisztaságát. Föltaláltál. Mondd hát, mit kívánsz tőlem?

— Te már meghaltál egyszer. A halottól pedig nem lehet kívánni semmit.

Nem haltam meg. Ha nem hiszed, ide fekszem melléd. Látod, itt vagyok. Betemet-

H i r e k.

Pécs, 1897. január hó 8.

Szigetvári levél.

Már kérem'ásan . . . Engedelmet! . . .
Ne mondják azt, hogy: nem lehet;
Vagy: még se' járja versbe' írni
Vidékről küldött levelet; —
Hogy ily ruhát más nem vehet fel,
Csak fővárosból jött levél . . .
— Vagy megmutassam, hogy „vidék“ is
„Levél“ is, „vers“ is összefér?!

. . . Bizony letelt az év, a fényes,
Az új ezerben ben' vagyunk,
S reménykedünk most nyakra-főre,
Hogy nem lesz annyi bánatunk.
Hogy tenger kinos szenvedésnek
Nyomába' jár majd vig öröm:
Nyerünk a lutrin s más egyében,
Boron, pálinkán és sörön.

Hozott tehát e drága év is,
Mint mindenik — reményeket;
Mi haszna, hogy ha nem hozott egy
Talpalatnyi jó jeget.
Nem is leszen; — beletörődtem,
Az én szívem már nem remél . . .
Igaza van kis Elvirácska:
El van hibázva ez a tél!

Egyébként, kérem, semmi ujság,
Nincs nálunk semmi mozgalom;
Néhány plakát ásit csupán csak
Itt is, meg ott is a falon.
„Segélyző-egylet“ közgyűlést tart:
Az egyik ép azt hirdeti,
A másikon meg Guttman ur, hogy
Tánciskolája lesz neki,

És közgyűlés közgyűlésre jó,
A kaszinók, az egyletek,
A sparkasszák s a többi, többi:
Mint közgyűlésbe kezdenek.
A városház is arra készül,
Választani kell új bírót . . .
Ki lesz? ki lesz? én Istenem, hát
Maradjon az meg, a ki vő't!

De mindezeknél többet ér, hogy
Megnőtt a rendőr-állomány,
Igy rendelék az istenek már
Az évezrednek alkonyán.

lek a szőke hajammal. Hiszed-e már, hogy nem haltam meg? Jól van, nem hiszed. Hát nézz a szemembe! Már nem csillog anynyira, mint régen, de ugy-e még kirí belőle a lélek? Még most sem hiszed. Öleld hát át a nyakamat, a meztelen alabástrom nyakamat. Talán átérzed a forró vér lüktetését. Látom, hogy kételkedel. Szorítsd hát ajkadat a szívem fölé. Megérzed tán a vérem zugását, a szívem keserves vergődését? Na, ugy-e nem haltam meg?

— Voltam a temetéseden! Koszorut is tettem koporsódra: a bocsánatot.

. . . Bocsánat! Mi édes szó! rebegé, és aléltan esett karjaim közé. A rózsaszín ruhás, szőkehajú, kékszemű asszony . . .

A lámpa lobbant, s ismét kinn voltam a sötét éjszakában, a márványoszlop tövében hóval betemetve.

II.

. . . Erdőben jártam. Virágos rügyes erdőben. Tavasz nap sötött a fejemre, édes tavasz nap. A fákon hangversenyt tartottak a madarak. És a versenyben a varju győzött, a szépbangu fülemile fölött. A szarka volt a versenybíró. Megvesztegette a varju egy darab üveg cseréppel, azért döntött olyan visszasan. A madarak megfélekedtek a régi nagyságról, s üldözni kezdték a fülemilét. Én megvédtem a támadások elől s ezért hálás akart lenni.

Eddig hatan valának, kérem,
A biztos volt a hetedik:
Rendőreink most nyolcan vannak —
Jövönkbe' hát ki kételkedik?

És végre, végre . . . Hadd jelentsem,
Hogy fényes, szép bált tervezünk:
Mi rendezők, mind frakkot öltünk,
S nem lesz meztelen a kezünk.
A címe már megvolna néki:
„Szigetvár és vidéke bál“ . . .
De mondhatom már jó előre,
Nem Rigó Jancsi muzsikál.

Sz. K.

Napirend 1897. január 9-én.

Naptár: szombat, jan. 9. — Róm. kath.: Julián.
— Prot.: Julián, Gör.-kel. (dec. 28.) Több ezer vért.
— Zsidó: Sabbath Ro. — Nap két 7 óra 31 perckor; nyugszik 4 óra 11 perckor. — Hold két délelőtt 10 óra 12 perckor; nyugszik éjjel 11 óra 26 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 1 Celsius fok hideg; légnyomás 749 — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: jelentékeny csapadék nélkül borús idő, és hőemelkedés várható.

Jogászbál a Nemzeti Kaszinóban.

Tűzoltók jelmezbálja a Scholtz-féle sörházban.

Mohácsi Torna-Egylet álarcos bálja.

Siklósi izr. nőegylet táncestélye.

Kaposvári Korcsolya-egylet bálja.

Színház: „Becstelének“

— (Öröm a városházán.) Megirtuk nemrég, hogy a város nem kapta meg az ó-év végeig az 1895. évi italmérési jövedelemből reá eső részesedési összeget, hanem a helyett kapott a Littke kaszárnya után öt évre visszamenőleg jövedelmiadó-megintést. Most azonban mégis ki birták járni, hogy a város megkapja a részesedési összeget s f. hó 5-én tizennégy ezernégy-zázötvenhat forint 32 krajcárt ki is utalványozott az államkincstár a város részére, mint az 1895. évi italmérési jövedelemből való részesedést. Van tehát öröm a városházán; egyelőre nem kell azokhoz a kis könyvecskékhez nyulni, melyekre egy-egy kölcsönt szoktak felvenni valamelyik takarékpénztárból, hogy a város pillanatnyi pénzzavarán segítsenek.

— (A szombati jogász-bál.) Hatalmas hullámokat vert fel városunkban a

Kérdé tőlem: Mi a kívánságod?

— Add vissza életemet! — felelém.

— A te életed már meghalt.

— Ugy-e?

— De azért föltámaszthatom.

— Támaszd föl!

És ekkor eltűnt a fülemile, Rajtam pedig a bágyadtság vett erőt és elaludtam. Mire fölébredtem, a nap már rég lenyugogott s a hold ezüstös tányérja mosolygott le rám . . . Az erdő sejtelmesen susogott. Fölnéztem. És előtttem állt az erdők nimfája. Egy feketeruhás, kékszemű, szőkehajú asszony.

— Ismersz-e? kérdé tőlem.

— Ismerlek!

— Hol láttál?

— Álmaimban. Most is álmodom.

— Csalóddol! Én vagyok a te életed.

Husból és vérből való. Van lelkem, van gondolkodó agyam.

— De szived nincs!

— A szívem az agyvelőmben van beékelve. Az eszem uralkodik a szívem fölött — azért mondod, hogy nincs szívem. Régen tudhattad volna már ezt, mert én vagyok a te életed.

— Az én életem már meghalt.

— Nem haltam meg. Nézz a sebes homlokomra, a gömbölyű bársonyos karomra. Ugy-e, hogy nem haltam meg? Nem hiszed?

beköszöntött farsang első és egyetlen elitebálja, a jogász-bál. Az izgatottság a rendezőtől indul ki, kik megragadva az adott alkalmat, az idej jogász bál imponáns fényével tüntetni akarnak, átragad a közönségre, mely alig várja a holnapi napot, hogy a Nemzeti Kaszinó eddig nem látott fényében gyönyörködhessek, hogy láthassák a szép új toáletteket, melynek elkészítése és avatatlán bírálók elől való eldugása nem egy szabásonak okozott gondot és azért is, hogy a farsang első napján kapott üdvözet a „jó mulatást kívánok” igazán beválják. Mert az idej jogász-bál fényben és pompában nemcsak méltó társa lesz azoknak a régi jogászbáloknak, melyekről a „mamák” álmodoznak, hanem a modern legfényesebb bálokat is majd messze tulszárnyalja. A rendezőség fáradságot és költséget nem kimél, csak hogy a közönség várakozásánál még többet nyújtson. A kertész által készített sűrű erdő úgy tűnik majd fel, mintha lángokban állana a villanytársulat által elhelyezett égők miatt, és e lángokban álló erdő előtt a bálanya trónusa — igazán festői képet fog nyújtani. A pesti legelső cég szállította a füzérjelvényeket és a 11 éve Pécsen már nem látott kottilontáncot felébresztve álmából, Herczenberger József tanító több figurát fog bemutatni. A táncrendet Rihmer József pécsi könyvkötő készítette szokott izlésével és találó képességével és ezek leányainknak kedves emlékül fognak majd szolgálni. A bálbizottság pénztárosához naponta érkeznek pénzküldemények és így előrelátható, hogy az erkölcsi siker mellé az anyagi siker is sorakozni fog. Mi kívánjuk is e kettős sikert törekvő ifjainknak.

— **(Közgyűlés.)** A barcstelepi olvasó és társas kör e hó 6-án tartotta saját helyiségében rendes évi közgyűlését, mely — mint előre látható volt — igen zajosan folyt le. A közgyűlésről tudósítónk a következőket jelentette: dr. Kronberger elnök üdvözli a megjelenteket és miután a közgyűlést határozatképesnek találja, megnyitja azt. A jegyzőkönyv

Jól van. Izleld meg a szám édeségét, tán rám ismeresz. Nézz a szemembe. Az életed sir ki abból. — Még most sem hiszed, hogy nem haltam meg?

— Voltam a temetéseden. Koszorut is tettem koporsódra: a menyasszonyi koszorudat. . . . Menyasszonyi koszoru! Mi keserű emlék, — tördelél rekedt hangon — és eltűnt a rügyező fák között, melyek kárörvendő zúgással fogadták rejtekökbe. Az erdők nimfáját: a feketeruhás, kékszemű, szökehajú asszonyt . . .

III.

Nyár volt. Pezsgő, életerős nyár. Rengő buzatengerben jártam. Buzavirágok között. Fáradt voltam. Elaludtam. Pitypalaty pattogó éneke volt az altatóm.

A hullámzó kalászkok megsimogatták az arcomat és fölébredtem. Éjjel volt már. Az égen csillagok ragyogtak. Távoli fűzfásból busongó furulyahang zavarta a néma csöndet. Néha-néha visszafelelt rá egy elárvult fülemüle.

Aztán a furulya is és a fülemüle is elhallgatott. Bülbülszavára a nyár tündérének: egy fehér ruhás, szökehajú, kékszemű asszonynak.

Odajött hozzám s kérdé — Ismersz-e?
— Ismerlek!
— Hol láttál?
— Álmaimban. Most is álmodom.
— Csalódot! Én vagyok René. A

hitelesítése, a könyvtárnok, pénztárnok jelentése és a zárszámadás megvizsgálása után megadja a közgyűlés a feimentvényt. Ezek után áttérnek Silberstein Sándornak, a maga és a vele szolidaritást vállalt társai nevében beadott indítványa tárgyalására. Nevezett és társai ugyanis a kaszinó jelenlegi viszonyaival és annak vezetésével nem lévén megelégedve, indítványukban kérik a kaszinó feloszlását és egy új alapszabályokkal „Nemzeti Kaszinó” névvel alakítandó kör létesítését. Ez indítvány erős vita tárgyát képezte, minthogy a közgyűlés egy része felkarolta az újítás eszméjét, másik része azonban nem látott oly fontos dolgokat fennforogni, mely a kör feloszlását vonja maga után. Többen hozzászóltak a tárgyhoz, de minthogy nem lehetett egyezsége jutni, az elnök elrendelte a névszerinti szavazást, melynek eredményeképpen Silberstein indítványa elvetetett. Ezután kezdetét vette a tisztikar megválasztása, mely következőleg alakult meg: elnök: dr. Kronberger Adolf, alelnök: Vass Lipót, titkár: Dorner Andor, könyvtárnok: Engl Leo, pénztárnok: Stern Hugó, háznagy: Menyhárt Béla. Választmányi tagok: Fehér Dezső, Kupfer Miksa, Schulhof Mór, Szántó Antal, Fuchs Adolf.

— **(Az első pécsi betegsegélyző és temetkezési egyesület)** fennállásának 29 ik évfordulóján, f. hó 17 én (vasárnap) évi rendes közgyűlést tart. Tárgysorozat: 1. Az egyesületi választmány évi jelentése. 2. A számbíró bizottság által is felülvizsgált évi szárszámadások felolvasása és elfogadása iránt hozandó határozat. 3. Indítványok.

— **(Választás Szegszárdon.)** Szegszárdon most volt az előjáróság választása. Már napokkal előbb valóságos korteskedést folytattak a néppártiak, hogy jelöltjeiket megválasszák. A főszolgabírónál is jártak a választás előtt, hogy a bírói állásra az ő emberüket, Simon Takácsot is jelölje. A kérsnek azonban Nunkovich Ferenc főszolgabíró nem adott helyt s így a választás a függetlenségi és 48-as párt teljes győzedelmével végződött. Az első bírói állásra három

kékszemű, szökehajú René! A ki beարnyoztam mult életedet.

— René már meghalt!

— Nem haltam meg. Szeretném, ha igazat mondtál volna, de nem haltam meg. Emlékezzél csak vissza! Egyszer megmértem a derekamat. Ölelj át, most is olyan karcsu vagyok, mint a k k o r.

— Már meguntam az emlékeztést.

— Hát ne emlékezzél, hanem örülj a jelennek. Itt vagyok. Tégy velem, a mit akarsz. Csak azt ne mondd, hogy meghaltam.

— Voltam a temetéseden. Koszorut is tettem koporsódra: a reményt.

— Remény! — Mi drága szentséggel biztatsz, — suttogá. . . De igaz-e? Vajjon igaz-e?

— Ne kételkedjél bennem Reném szelleme. Add át urnódnak izenetem: Keresztülütötte szívemet, szétépte lelkemet, — de én meg tudok neki bocsátani, — várom föltámadását.

A szellem eltűnt. Renének, a kékszemű, szökehajú asszonynak a szelleme.

IV.

Erdőben voltam. Kopaszodó fák között. Sárguló fonnyadt levelek borították el az avart. A sipoló szél csörgette a száraz fágákat. Az égen hófelhők száguldoztak. — Egy ágon törött lant csüngött. Bubánatos hangok jajgattak át az erdőn, de a szél be-

jelölt volt, kik közül nagy többséggel Zsigmond Ferencet választották meg. A tisztújítás eredménye a következő: II-od bíró Nagy György Hangonyi, pénztárnok: Angyal Ferenc, közgyám: Kuncer Ferenc, számvizsgáló: Bencsik János, tanácsosok: Vesztergombi István, Nagy József Takács, Vesztergombi György, Céh Antal, Doroghi Mihály, Dittrich János, Steiner József, Tatai Mihály, Sipos Márton, Dittrich József, Majsay József és Csötönyi István

— **(Egy esztendő tüzei.)** Pécsen az elmúlt 1896. évben összesen 28 tüzeset volt. Kár okoztatott e tüzeseteknél összesen 9346 frt értékben, melyből biztosítások folytán 7726 forint lett megtérítve. A 28 tüzhöz kivonult az önkéntes és a Zsolnay-gyári tűzoltóság kebeléből összesen 672 tűzoltó.

— **(Elhalasztott térzene.)** A pécsi 44-ik gyalogezred zenekara vasárnaponként a színház előtt tartani szokott dél-előtti térzenéit a rossz időjárás miatt egyelőre elnapolta s a meddig az időjárás állandóan jobbra nem fordul, térzenét nem tartanak.

— **(Halálozás.)** Özv. Chalupni Ferencné szü. Mertz Rozália, tegnap este, életének 68. évében meghalt. Temetése holnap (szombaton) délután 3 órakor lesz a pálya-utca 2. számú házból a budaikülvárosi temetőben. Az engesztelő szentmisét vasárnap reggel fél 8 órakor mutatják be lelkiüdvéért az Ágostontéri templomban.

— **(A községi tejszövetkezetek)** egész Baranyában folyton szaporodnak. Legújabbán, szerdán alakult meg egy ily szövetkezet Bakonyán. Nagy Vince országos tejjgazdasági felügyelő, mint a földművelésügyi miniszter kiküldötte ismertette ez ügyet a községi iskolaépületben egybegyűlt hallgatósnak s a más működésben lévő szövetkezetekkel szerzett tapasztalatokból kiindulva számadatokkal bizonyította ez eszmének üdvös voltát. A szőlők elpusztulása s más egyéb gazdasági bajok, népünket új gazdasági ágak művelésére kényszerítik s hogy ezek közül épp itt Baranyában, melynek földje mintha csak természetből fogva is, állattenyésztésre

fujt öblébe. Megálltam a lant alatt s hallgattam panaszát.

. . . Leányszoba fehér falán függtem egykor. — Engedd meg Boreás, hogy meséljek erről a szobáról s a leányról, ki benne lakott?

Boreász abbahagyta zugását s a lant törött kebléből mese szakadt ki, — édes . . . fajú mese.

. . . Egyszerű fehér leányszoba volt. Fehér falak, fehér ajtó, fehér mennyezetes ágy. Itt lakott a szökehajú leány. A kékszemű, a karcsu. Eleinte nem tudtuk egymást megérteni és elhanyagolt. De aztán csoda történt.

Egy téli estén ölébe vett René és simogatott és csókolgatott. Édes lantom, tudod-e, hol voltam?

— Hol?

— A jégen!

— Le szoktál menni.

— De ezután minden nap lemegyek.

— Miért?

— Mert szeretek!

— Így van jól! Legalább megértjük egymást. Kit szeretsz?

— Ne légy türelmetlen! . . . Most inkább daloljunk szerelemről, a „kócos barna fiúról.”

És dalltuk a szerelmet . . .

Hirtelen abbahagyta meséjét a lant, s

lenne megalkotva, a szarvasmarha tenyésztés s ezzel kapcsolatosan a tejgazdaság főfontosságú szerepet játszik, ezt igen meggyőzően hozta a bakonyiak tudomására. A nép lelkesedéssel fogadta Nagy Vince urnak szavait s mindjárt meg is alakították a bakonyai tejszövetkezetet, melyhez előreláthatólag a tőzsomszédságban fekvő Boda és Töttös községek is csatlakozni fognak. A község vezető férfiai: Dreven plébános, Girtl Vince főerdész és Schubert tanító urak buzgó hívei ez ügynek s így már csak napok kérdése, hogy ez új szövetkezet a működését megkezdi. Vasárnap Magyar-Székre várják a földművelésügyi miniszter megbízottját s valószínűleg ott is megalakul egy nagyobb szabású tejszövetkezet, melyhez 4-5 község fog csatlakozni. Nagy előnyére szolgálnak a szövetkezetek a gazdáknak, mert állandóan egész éven át minden gondoskodás nélkül értékesíthetik összes tejtermékeiket s ezért nyugodtan szaporíthatják a tehénállományukat is, mert ehhez új és biztos keresetforráshoz jutnak. A Pécs környékén alakuló szövetkezetek a pécsi tejszarnoknak fogják kiegészítő részeit képezni s ide szállítják be értékesítés végett összes tejtermékeiket. A pécsi tejszarnok munkára a földművelésügyi minisztérium felhívására vállalkozott s ezért a pécsi tejszarnok az államtól tekintélyes szubvenciót fog kapni.

— **(Tűzoltók jelmezbálja.)** A farsangi multságok közt időrendre és sikerre nézve első szokott lenni minden évben derék tűzoltóink multsága. Így lesz az idén, mert a rendezőség mindent elkövetett, hogy a holnap (szombaton) a Scholtz-féle sörház összes helyiségeiben tartandó jelmezbál semmi kívánni valót se hagyjon fel. Lesznek szép és igen változatos jelmezek; táncokban pedig, hogy nem lesz hiány, azt a tűzoltók multságának eddigi sikerei a legjobban biztosítják.

— **(Szerencsétlen teremtés.)** A rendőrségnek már többször meggyűlt a baja a szigeti-városi csordásnak egy szerencsétlen fiával, a ki epileptikus bajban szenved. A fiu be szokott jönni a piacra s itt gyakran csak nyöszörgő sóhajokba szakadt szét lelkes szava . . .

Az avaron zöldruhás nőalak közeledett, Észrevett engem a lant alatt s megszólított: Ismersz-e?

— Ismerlek!

— Hol láttál?

— Álmaimban. Most is álmodom.

— Csalódoi! Én vagyok René.

— René meghalt.

— De föltámadtam.

— Mivel tudod bizonyítani?

— Koszorúddal, miket a koporsómra tettél.

— Azok már elhervadtak.

— Nem hervadtak el. Még egész frissek. Nézd, itt van a bocsánat, emitt a menyasszonyi koszorúm, — a fejemen pedig a remény zöld koszorúja. Reményt adtál, vártad föltámadásomat, — itt vagyok, föltámadtam. Hiszed-e már, hogy nem vagyok halott?

— Hiszem! Hiszem!

Éppen a karjaimba szoritottam Renémet, mikor a természet kéjes sóhajára fölébredtem.

*

Hozott Isten, új esztendő.

Abrahám Ernő.

elérte a baj. Így járt tegnap is s be kellett vinni a piacról a rendőrségre. Ott mikor magához tért, hogy elvegyék a kedvét a hazulról való gyakori megszökéstől, betették a kóterba, de az ajtót nem zárták rá. A fiu aztán kiszökött és ujjongva futott hazafelé. Most legalább tíz napig nem jön feléje sem a piacnak.

— **(A vöröskereszt-egylet álarcosbálja.)** A magyar szent korona országai vörös kereszt egyletének pécsvárosi fiókjá részint a király és királyné legmagasabb nevét viselő városi szegényház, részben pedig a fiókegyzeti pénztárának javára folyó évi február hó 1-én a „Hattyu“-teremben a cs. és kir. 44. gyalogezred zenekarának közreműködésével fényes álarcos bált rendez. Kezdeté 8 órakor. Jegyek ára: páholy 8 frt. belépti-jegy 1 frt 20 kr. Jegyek a bál napjának esti 7 órájáig Valentin K. fia könyv- és zenemű-kereskedésében, azontul pedig a „Hattyu“-terem pénztári helyiségében kaphatók. A jótékony célra teendő kegyes adományok és felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Az álarcos bál végéig fenntartható, kivéven a táncolókat, kik azt a tánc kezdetével levenni tartoznak.

— **(Statisztika.)** A mohácsi állami anyakönyvvezetői hivatal kimutatása szerint Mohácson 1896. évben összesen születtek: 420 an, egybekelt 135 pár elhaláloztak 353-an. Ezek szerint tehát szaporodunk örvendetes módon.

— **(Egy veszedelmes csirkefogó elfogatása.)** A szabolicsbányai csendőrség elfogta Prokop György, pécsváradai illetőségű csavargót, a ki lopásért most is körözve volt. Épen akkor fogták el, mikor Kis Bárány János és Nagy Ferenc, szabolicsi lakosok udvarán járt s onnan az ólból ludat és csirkéket lopott. Az elloptott jószágokat meg is találták nála s a csapdába került csirkefogó ekkor töredelmesen bevallotta bűneit. Egész sorát ismerte be az általa elkövetett lopásoknak, melyek valóságos bűnhalmazatot képeznek. Így Jakabovics Ferenc, somogyi jegyzőtől nyolc darab csirkét lopott, Káldi Ignác, hosszuhetényi lakosnál pedig két izben is vizített s egyszer hat csirkét, másodsor egy ludat lopott el. Hegyesy L. ugyanottani plébánostól kocsikerékkötő láncát emelte el és a tyukjait dézsmálta meg. Végül Rónai S. püspök-bogádi préposttól nyolc csirkét lopott, nem is említve többrendbeli meghiusult lopási kísérletét. A lopott jószágokat behozta Pécsre és itt adta el kéz alatt. Az elfogott csirkefogót átadta a csendőrség a pécsi királyi törvényszéknek és most az ügyesség börtönében várja a büntetését.

— **(Betörés az órásboltba.)** Fűrér János, dombovári órásüzletébe ismeretlen tettesek betörték és elloptak onnan hat darab, javítás végett ott levő ezüst zsebórát, mintegy 36 forint értékben. A dombovári csendőrség megindította a nyomozást a betörők kézrekerítése végett, de azok még mindig ismeretlenek.

— **(Megverte a vasuti őrt.)** Wasser Ádám, csikóstóttósi lakosnak, valami dolga lévén Dombovárott, elindult, hogy oda menjen. Mikor a vasuton át akart menni,

Dienes Ádám vasuti szivattyúőr nem akarta átbocsájtani. Wasser Ádámban felforrt erre a méreg és a botjával alaposan helybenhagyta az őrt, fel nem foghatván, miért ne lenne szabad neki a vasuton ott átmenni, a hol ő akar?! Az elvert vasuti őrt feljelentette a verekedő embert a dombovári csendőrségnél s az megindította a vizsgálatot Wasser ellen, bejelentvén az esetet a tamási járásbírósnak.

— **(Ha nem győzik érvvel.)** Közbe suhantanak botokkal: ezt a régi közmondást követték Szabó István és Szabó József, kajdaci lakosok, a kik Kozma István és Kozma György ugyanottani lakosokkal a kocsmában összeveszttek. Először csak szóbeli tárgyalás volt közöttük, de aztán a felelbiteli tárgyaláson már a botokhoz appelláltak s úgy elverték a két Kozmát, hogy az egyik nyolc napig, a másik pedig még egyszer annyi ideig fogja az ágyat nyomni a szenvedett sérülések miatt. A nagydoroghi csendőrség megindította a vizsgálatot a botokhoz appellálók ellen.

— **(Ki a bűnös?)** Fábrián István, ozorai lakos, egy verekedésbe keveredett, hol Gosztola Ferenc, Németh Vendel, Miklós Gábor, Bölc István, Gábor György, Csizmadia Péter, Végh György és Szakállas Mihály vettek részt. A verekedés vége az lett, hogy Fábriánt egy kővel valaki úgy fejbe suhintotta, hogy kell három hét, mire a fején beállott folytonossági hiány eltűnik. A tettet a csendőrség előtt a nyolc legény közül senki se vállalta magára s most a bíróság deríti majd ki, hogy ki hát bűnös?

— **(Feltört kamra.)** Makai István, madocsaai lakos kamráját ismeretlen tettesek feltörték. A kamra ajtaját felfeszítvén, behatoltak oda és vagy 30 forint értékű ruháknak elvittek. A dunaföldvári csendőrség keresi az ismeretlen betörőket.

— **(A hirlap hirdetési bélyeg eltörlése.)** A budapesti újságírók egyesületében mozgalom indult meg az iránt, hogy a hirlap-hirdetési bélyeg eltörlése iránt megtegyék a kellő lépéseket. Most egy kérvényt adtak be az egyesülethez, melyet a győri kamara annak idején ugyancsak a hirlap-hirdetési bélyeg eltörlése tárgyában a kereskedelmi miniszterhez intézett. A kérvény, mely valóságos tanulmányzámba megy, élénken eszeteli azokat a hátrányokat, melyek a drága hirlap-hirdetési bélyeg által kereskedelmünkre háramlanak és kifejti azt is, hogy a kincstárnak a hirdetési bélyeg révén szerzett 200.000 forintja egyáltalán nem áll arányban a kereskedők óriási veszteségével. A választmány legközelebbi ülésén az ügy már tárgyalás alá kerül.

— **(A szolgálati és minősítési táblázatok.)** A pénzügyminiszter az eddig felévenként szerkesztett minősítési kivonatok fölterjesztésének megszüntetésével elrendelte, hogy a pénzügyigazgatóságok január hó 15-ig terjeszszék föl a minisztériumhoz a fogalmazói személyzet, az állami végrehajtók és becsüsök, földadó nyilvántartási biztosok, irodakezelési és adóhivatali személyzet szolgálati és minősítési táblázatait. Megjegyzendő, ezen a táblázatokon az is, hogy az illető tisztviselő anyagilag rendezett viszonyok közt

él-e, illetményei le vannak-e foglalva s ha igen, mily mérvben és módon; továbbá, hogy köti-e őt valamely körülmény mostani állomáshelyéhez s nincsen-e káros szenvedélye? (Kártyázásvágy, iszákosság.) Ilyen rendeletet a pécsi pénzügyigazgatóság is kapott s ennek értelmében történik meg pénzügy igazgatóságunk tisztviselőiről a szolgálati és minősítési felterjesztés.

— **(A verekedés vége.)** A szentlőrinci csendőrségnek jelentést tett Király György, kacsótai lakos, hogy ezüst zsebóráját ismeretlen tettes ellopta. A csendőrség a vizsgálatot megindítván, kistült, hogy az órát nem lopták el, hanem a káros verekedett két cimborájával s verekedés közben hullott ki az óra zsebéből. A verekedés udvarban, egy trágyadomb körül történvén, a trágyadombon keresték is az órát, de bizony nem találták meg. A verekedés vége tehát az lett, hogy most Király György keresztet vehet elveszett órájára, ha csak valami uton-módon meg nem találja valahol.

— **(Elfogott katonaszökevény.)** A szegzárdi csendőrség elfogta Trencsini Mihály, erdődi születésű katonaszökevényt, ki a 12-ik dvidásezrednek Tolnán állomásozó 6-ik osztályához volt beosztva, de onnan megszökött. Katonaruhában bujdosott a környéken, míg a csendőrség kezébe került s át lett adva az állomási parancsnokságnak. Most majd büntetést mérnek rá s talán elmegy a kedve, hogy még egyszer megszökjék a gyöngyölet örömei elől.

— **(Nagyreményű csemete.)** Garé Zaigmond, szegzárdi kovácsmestertől a tanonca Schneider Mihály, 28 forint 72 krajcárt elsikkasztván, megszökött. A sikkasztó inas csavarogva bujdosott a vidéken s az elsikkasztott pénzből élte világát. A csendőrök éppen akkor fogták el, mikor már egy garasa sem volt. Tettét töredelmesen beismerte s most a szegzárdi ügyészség börtönében várja büntetését.

— **(Oldalbaszurt ember.)** Gáspár János szakcsi lakos, Apáti Ferenc, ugyanottani lakossal már régen ellenséges viszályban élt. Gyakori volt köztük a verekedés s a napokban szintén összekaptak egy kocsmában. Ekkor azonban a verekedésnek szomorú vége lett, mert Gáspár előrántotta zsebkését s ezzel oldalbaszurta ellenfelét, a ki pár hétig megfekszik a kapott seb miatt az ágyat. A csendőrség bejelentette az esetet a tamási járásbírósnak.

— **(Jelenet a Böregérből.)** Az a vidám jelenet az ismert pajkos operettből, mikor a szobacica és kávékisasszonyok sleppes, tunikás és dudoros toilletekben elitebálat csapnak és az inas és egyéb kocsis lovagok az erényes hölgy társaság szívének kívül az arany gyűrűre és egyéb smukjaira is pályáznak. Ez a kedves ujesztendei operette bálvasárnap este folyt le egy kis vendéglőben, ahol a bálkirálynő szolgáló kisasszony volt. Nagyon kedves mulatság volt. Valcereztek is, sőt négyest is lejtettek, meglehet, kuplékat is énekeltek a karzat ezen hű látogatói, azonban az operette tragédiává változott, midőn a bálkirálynő észrevette, hogy a szíve

még meg van, de az órája eltűnt. Talán ha megfordítva esik, nem lett volna olyan nagy baj és a rendőrséget sem avatták volna bele a dologba, mert szívet szép szerével rendőri segítség nélkül is meg lehet találni, de egy aranyórát ilyen előkelő társaságban sokkal bajosabb fölfedezni. Pedig már a rendőrség is keresi.

Jegygyűrűk Nász és Menyasszonyi ajándékoknak alkalmas tárgyakban óriás-szép raktárt mindenféle kül- és belföldi ékszerekben u. m. brillánt fülbevalók, karkötők, gyűrűk, haj-, mell- és nyakékek, továbbá a legfinomabb arany női-órák és láncokban eredeti gyári árak mellett található Schönvald Imre ékszerésznel, Pécsen király- (fő) utca, a Hattyu épületben.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Művészet, irodalom.

○ **Becstelenek.** Érdekfeszítő és szenzációs mű premiérje lesz holnap (szombaton) este a színházban. Gerolamo Rovettának az olasz államdíjjal jutalmazott 3 felvonásos színművét, a Becsteleneket mutatja be a pécsi közönségnek Somogyi igazgató, mely darabot alig egy hónappal ezelőtt adott elő a Vig-színház nagy hatás között s azóta állandóan műsoron van. A darab törekvése, hogy a mi időnkbeli embereket, a mi korunk hatása alatt fejlődve mutassa be és ezt a feladatot virtuozitással oldotta meg benne a szerző. A

— Ha visszamennék, felkötnének. Szerencsére a vagyonom nagy részét meg tudtam menteni.

— Hiszen nem azzal vádolják önt, hogy a nihilistákkal áll összeköttetésben, akiket akkortájt, mikor ön Oroszországban lakott, még nem ismertek, hanem, hogy néhány török állami méltósággal érdeklődössége van, akik hazája ellenségeinek mutatták magukat.

— Nem tagadom, hogy több magas állású kisázsiai török alattvalóval barátságos viszonyt tartok fenn. Politikáról azonban szó sincs közöttünk, egyszerűen csak üzleti ügyek kötnek bennünket össze. Hála Isten van is látszatja, mert körülbelül hatszoros millomos vagyok.

— Fogadjon szerencsekívánatomat gróf ur. Tenyleg én is úgy vagyok értesülve, hogy ön nagyon gazdag s így semmi szüksége sem lehetett rá, hogy egy kiskorú leányt raboljon magának, maga ellen hiva a törvényszék szigorát.

— Köszönöm, vizsgálóbíró ur, hogy maga is belátja a vád képtelen voltát. Nem azért jöttem Párisba, hogy ilyen balgaságokat kövessek el.

— Mióta lakik itt?

— Csak néhány hónap óta, de ezelőtt is többször jártam Párisban; habár csak mindig rövid időre jöttem ide. Most azonban állandóan itt szerettem volna maradni. Passyban már házat is vettem ez okból magamnak. A hugomat szeretném meggyógyíttatni, akit Smyrnában nagyon elhanyagoltak az orvosok. Őszinten szólva, a szándékom már megváltozott. Nem óhajtok olyan városban lakni, ahol az idegen az enyémihez hasonló kalandoknak van kitéve. Az ön udvariassága ugyan semmi kívánni valót sem hagy, de véletlenségből

mely a vizsgálóbírónak szobájához tartozott, de függönyvel volt eltakarva.

Ebben a percben egy szolga lépett be s terjedelmes iratesomót adott át a bírónak.

— A szükséges adatok, melyekre szükségem van — jegyezte meg.

Annyira elmerült az iratok olvasásába, hogy Grisaille nem merte kérdéssel zavarni.

— Furcsa akták — törte meg Francastel a hallgatást. Egybevétel éppen nem kedvezőtlenek a grófra, hanem ezért majd elváljak, hogy leszünk vele. Kérem vezesse be.

— Egyedül, vagy az unokahugával? — kérdezte a titkos rendőr, akinek a gondoskodása mindenre kiterjedt.

— Elvem ugyan, hogy a tanukat egymástól elkülönítve hallgassam ki, de mivel a leány úgy sem tud franciául, bátran beszélhetünk előtte s a grófot mindjárt görög tolmácsul is használhatom.

Grisaille ugyan nem tartotta eszélesnek ezt a bizalmat, mert a gróf, miközben görögre fordítja unokahugának a vizsgálóbíró kérdéseit, mindjárt arra is kioktathatja, hogy milyen jelekkel válaszoljon, de ezt a megjegyzést magának tartotta.

— Pilois — fordult az irnokához, mikor egyedül maradt vele, figyeljen rám, miközben azt az urat, aki most belép, kihallgatom. Lehetséges, hogy olyan dolgok is szóba kerülnek majd, amit nem szükséges jegyzőkönyvbe venni. Ha te bát az állam simogatom, ne irjon; csak akkor folytassa, ha tollam e tintatartóba mártom.

megrendítő és izgató jelenetek oly gyors egymásutánban követik egymást a darabban, hogy szinte elementáris erővel hatnak a szemlélőre. Nem akarunk azonban elébe vágni műértő közönségünk kritikájának s csak azt jegyezzük meg, hogy az előre hirdetett „Blitzweisz Kóbi“ bemutatója a katonazene karnak a jogászbálon való elfoglaltsága miatt vasárnapra maradván, — igazgatónk szinte meglepetéskép veszi elő ezt a nagyhatású új donságot, melynek meséje a következő: Moretti Carlo becsületes bankhivatalnok, aki csekély fizetéséből igen kényelmesen él. Persze nem tudja, hogy feleségének viszonya van Sigismond Peppino bankdirektorral, aki a naiv Morettit is pártfogolja. Sigismond jóvólából Morettit bízzák meg a sikkasztó De Tornáris könyveinek revíziójával is, amit oly lelkiismeretesen végez, hogy a megtévelyedett ember feleségével, aki jóakarattal jön könyörögni, szóba sem áll és nejenek, aki szivtelenségét emlegeti, büszkén mondja:

— Inkább levápatnám a két kezemet, semhogy a más pénzéhez nyuljak.

A jó Sigismondit azonban az első felvonás végén, még mielőtt Moretti Eliza adósságait rendeztette volna, leszurják és a második felvonásban már nyomorban találjuk a Moretti familiát. Carlo munkájába elmerülve észre sem veszi ezt. De Fornaris könyveivel és Sigismond hagyatékával bibelődik, amikor megjelenik a sikkasztó felesége és elhozza a 2000 lirát, melyet férje eltulajdonított. Moretti megígéri, hogy reggel átadja a bankdirektornak. E jelenettől kezdve rohamosan fejlődik a dráma. Egy boszuálló szobaleány révén Carlo kezébe kerül a divatárus levele, melyen Elizától azt a hátralékos összeget követeli, melyet Sigismondnak már nem volt ideje kifizetni. Moretti halálra rémül. Ő azt hitte, hogy egy krajcárnyi

adósságuk nincs és ime, ez a levél 535 lirát követel.

— Miféle adósságod van asszony? Kérdi a belépő Elizától?

— Nekem? Semmi.

Carlo megdöbben. Az asszony hazudik. Miért? Mit titkol? Fakgatja. Az asszony reszket. A férj a számlákat követeli. A nő nem akarja előadni s ekkor Moretti erőszakhoz nyúl. Föltöri a ládát s mikor a számlák a kezében vannak, egy pillanat alatt meglátja, hogy a számok megegyeznek Sigismond könyvében feljegyzett kiadásokkal. Mindent tud, rárohan az asszonyra, egy pamlag sarkába vágja és fojtogatja. De még idejekorán magához tér s a fuldokló nőt kivallatja. Az elmond mindent. S ekkor a férjnek csak egy gondolata van már; a világ ne tudja meg a mi gyalázataunkat. El kell titkolni mindent, ne tudja meg senki, hogy az előbbi költsékezés a paráznság fényűzése volt. Ekkor lép be a divatárus segédje, a ki pénzt követel. És Moretti felszakítja a borítékot, melyben De Fornaris pénze volt és kifizeti a felesége adósságait, melyet annak szeretője már nem birt kifizetni. Ez a krízis, a vég; a becsület ugyan meg van mentve, de Moretti folytatja sikkasztásait és végre is elhagyva nejét és gyermekeit, Amerikába szökik.

Törvénytörés.

§ Csak a fejét . . . A múlt évi november hó 8—9 közti éjjel egész éjszaka mulattak a katólyi kocsmában Diviák Mátyás, egy alig husz éves suhanc, továbbá Sajnovits István és Blaskovits Antal, katólyi lakosok. Reggel felé oda ment a

kocsmába Nikolics Miklós és csakhamar bele akart kötni Diviákba. Ez, hogy a veszedelmet elkerülje, kiment a kocsmából s ekkor Nikolics a másik két emberrel kezdett veszekedni és kést is rántott rájuk. Blaskovits a kést elvette tőle, de mert Nikolics nagyerejű ember volt, dulakodás közben a földre rántotta. Sajnovits István segítségére ment Blaskovitsnak s mikor látta, hogy Nikolics kezeiből ketten sem tudnak szabadulni, kikiáltott Diviákknak:

— Gyere be, Mátyás, mert mindjárt lekésel bennünket.

Diviák, kibén odakiált forrt a harag s az egész éjjel bekebelezett bormennyiség is tüzelte, erre felkapott egy kezeügyébe eső léccet és berohant s a két ember által a földre nyomva tartott Nikolicsnak olyant vágott a fejére a vastag léccel, hogy az kettétört. De azért még két vágást mért Nikolicsra, a ki ekkor elvesztette eszméletét. Ugy vitték haza a kocsmából, Diviákot pedig elfogták a csendőrök. Nikolics Miklós másnap meghalt s Diviák vizsgálati fogságba kerülve, halált okozott súlyos testi sértés miatt vád alá helyeztetett. Tegnap délután tartották meg ügyében a pécsi kir. törvénytörésnél a végtárgyalást, melyre az elhalt Nikolics özvegyét nem tudták megidézni s így csak a vádlott és a tanúk jelentek meg. A végtárgyalás folyamán a vádbavett cselekmény beigazoltatván, Diviák Mátyást a bíróság kétévi fegyházra ítélte, melyből vizsgálati fogsága által egy hó kitöltöttnek vé-

— Értem Francastel ur — felelte fontoskodó mozdulattal az irnok.

Az ajtó kinyílt és Grisaille után a gróf és unokahuga léptek a szobába. A vizsgálóbíró udvariasan felemelkedett székéről és helylyel kínálta meg őket.

Természetesen előbb Helént vette szemügyre, a kinek tüneményes szépsége még jobban meglepte, mint a meggyilkolt nővel való csodálatos hasonlatossága.

Majdnem így járt Grisaille is, dacára, hogy kipróbált ember volt már és tiz év mulva is felismerte azt a gonosztevőt, aki egyszer a kezére került.

— Gróf ur — szólt a bíró — kötelességem volt idehivatni. Két ügyben akarok kérdéseket önhöz intézni, melyek közül az egyik nagyon is komoly dolog.

— Mivel vádolnak? — vágott közbe száraz hangon a gróf.

— Vádról még eddig szó sincs. Hiszen önt nem mint foglyot vezették ide. Egyszerűen a tanuvallomására van szükségem.

— Köszönöm vizsgálóbíró ur, hogy felvilágosította helyzetemet. Ez az ur, aki az ön megbizottjának mondja magát, azt állította, hogy egy munkásleány eltüntetésével vádolnak.

— Amit ön természetesen tagad, habár bebizonyított tény, hogy az ön házába lépett és többé nem jött ki onnét. Mindenekelőtt tehát azzal kell tisztába jönnöm, ki rendelte meg azt a kalapot, melyet a gróf urhoz vitt.

— Az unokahugom semmiesetre sem, mert ő nélkülem sehova sem megy és én meg nem kísértem kalapkereskedésbe.

— Látom, hogy nem a francia divat szerint öl-

özködik s így nem is illenek toaletjéhez egy modern kalap. Ugy látom, hogy görög jelmezben van?

— Igen. Reggel vette fel, hogy Vitrac urnak, a híres festőnek üljön, aki az arcképét készíti el. Az ön embere nem engedett neki annyi időt, hogy öltözéket cseréljen. Egyébként Bécsben készített ruháit, ahol tavaly nyárig lakott velem együtt.

— A kisasszony az ön nővérének a leánya? — kérdezte hirtelen Francastel.

— Nem — felelte nyugodtan a gróf — a bátyámé.

— Az ön nevét viseli?

— Igen, az atyám nevét, aki mint ezredes szolgált az orosz hadseregben. Anyja azonban görög nő volt.

— Ön is orosz származású?

— Igen. Terjedelmes birtokaim voltak a Lambow kormányzóságban, Lípetek közelében.

— Az adatok vágnak — jegyezte meg félhalkan Francastel az iratokat vizsgálva.

— Amint látom, már beszerezte az előletemre való okmányokat — szólt közbe, megvetőleg vállat vonva a gróf.

— Ha az orosz követségtől szerezte be a tudnivalókat, akkor nem a leghizelgőbb színben tüntetnek fel engem, mert hazám kormányával a lehető legrosszabb lábon állok. Különbözn már harminc év óta külföldön élek.

— Nem épen kedvezőtlenek az agataim, csak annyit árulnak el, hogy birtokait elkobozták, miután vonakodott a cár birodalmába visszatérni.

tezik. Az elítelt és védője meglebbezték az ítéletet; de felebbezett sulyosbitásért a kir. ügyész is. S a felebbezések eldőltségig a vádlottat szabadlábra bocsájtották.

§ **Az asszony miatt.** Kristóf Juliánna, kopácsi asszony, tizennégy évig „boldog” házasságban élt a férjével, Cövek Illéssel. Hogy ez a házasság valóban „boldog” volt-e, az a házaspár titka maradt, egy szép napon azonban Cövekné azt vette észre, hogy ő módfelett vonzódik Kócé Józsefhez, aki Eszéken vasuti munkás volt s látogatóban járt otthon. S az asszony vonzalmának az lett az eredménye, hogy mikor Kócé József elment Eszékre, velemint ő is, ott hagyván az urát tizennégy évi „boldog” házasság után. Az asszony hűtlensége persze nagyon bántotta Cövek Illést, aki az öcsésével, Cövek Imrével együtt többször halálra kereste a nőcsábító Kócé. Ez azonban mindennek dacára a múlt év szeptember 4-én is hazament asszonyával együtt Kopácsra, hogy ott némely dolgát elintézzze. Többek közt átküldte az asszonyt a szomszédos kocsmába, hogy fizesse ott ki egy kis régi tartozását. Kristóf Julisát is ment s ott találta elhagyott urát az öcsése társaságában. A két Cövek a mint meglátta az asszonyt, nosza rátámadt és veszekedés közben véresre verte a hűtlen asszonyt, akit Kócé szabadított ki a kezéből, persze úgy, hogy most meg ő keveredett a verekezésbe. Hazamentek s készültek vissza Eszékre. Kócé elment kocsit keresni. Zsebében volt a revolvere, melyet a Cövekék fe nyegetései miatt mindig magánál hordott. Mikor a kocsmá előtt elhaladt, a két Cövek kijött s ő — saját állítása szerint csak azért, hogy megijesztsze őket — melléjük lőtt a revolverből. Cövekék azonban úgy látták, hogy rájuk céloz és visszaugrottak a kocsmába. Visszajövet megint találkozott velük; saját állítása szerint véletlenül, de a Cövekék állítása szerint lesett rájuk és megint egy lövést tett feléjük, de most sem talált. A csendőrség elfogta a lövöldöző embert és gyilkosság kísérlete miatt lett vizsgálati fogságba helyezve. A tegnap megtartott végtárgyaláson a vád oda módosult, hogy kétrendbeli szándékos emberölés büntetékének kísérletével vádolta őt a királyi ügyész s mert a végtárgyalás adatai e részben való bűnösségét be is igazolták, a törvényszék elítélte kétévi börtönre, melyből vizsgálati fogsága által két hót kitöltöttnek vesznek. Cövek Illés pedig az elvált felesége elpáholása miatt egyhavi fogházat és 5 frt pénzbüntetést kapott. Az elítéltek felebbeztek; felebbezett Kócé hivatalból kirendelt védője, Kerek Mihály dr. ügyvéd is. De felebbezett sulyosbitásért a közvádoló is. Az elítelt Kócé különben szabadlábra helyeztetett.

TÁVIRATOK.

— **Iparosok mozgalma.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az országos iparegyesület iparpártolási szakosztálya tegnap délután Zichy Jenő gróf elnöklete alatt ülést tartott, melyen Gelléri Mór titkár indítványára elhatározták, hogy a társ-testületek támogatásával a

külföldről beözönlő iparcikkek mintáit összegyűjtve az iparosok figyelmébe ajánlják, s fölkérik a kormányt a hiányzó iparágak meghonosítására szükséges intézkedések megtételére. Szontagh Pál indítványára elhatározták, hogy megkérdik a kormánytól, mi az igaz Bilinski osztrák pénzügyminiszter kijelentéseiből, mely szerint állami szállításoknál, — az új kiegyezés szerint — a magyar és osztrák ipar egyenlően fog részesülni magyar területen, és kéri a kormányt, hogy a magyar ipar érdekeire figyeljen. Ha sikertelen lesz kérésük, népgyűlést tartanak, melyen az önálló vámterületet fogják követelni.

— **A pápa encyklikája.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A pápa legközelebb kibocsátandó encyklikájában tudatni fogja a magyar püspökökkel, hogy minő eljárás követendő az egyháziak részéről a polgári házasság és az anyakönyvvezetéssel szemben.

— **Tőzsde-ankett.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A tőzsde-ankett tegnap délután Dániel báró miniszter elnöklete alatt a tőzsdeügynökökre és a bizományosokra vonatkozó megszorító intézkedéseket tárgyalta.

— **Pápay halálához.** (A „P. F.” eredeti távirata.) Pápay István özvegyének ma Schlauch biboros, Szőgyény-Marich László és Hieronymi Károly fejezték ki részvétüket táviratilag.

— **Milán odahaza.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Milán ex király ma Belgrádba érkezett, honnét holnap reggel fiával, Sándor királylyal Nisbe rándul vadászatra.

— **Aggasztó hírek.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A vetések állásáról minden felől kedvezőtlen hírek érkeznek. A vetések egy részét a fagyás veszélyezteti; ha nem lesz hó, attól tartanak, hogy a hidegtől az egész termés elvész.

— **Képviselők vád alatt.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Papp Elek nádudvari képviselő mentelmi jogának fölfüggesztését kéri a képviselőháztól okirathamítás vádja miatt, hasonlóképpen Ábrányi Kornél és Sima Ferenc mentelmi jogának fölfüggesztését, előbbiét megvesztegetés, az utóbbiét hamis vád miatt.

— **A portás gyilkosa.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma délelőtt kezdte meg a budapesti kir. törvényszék Bakonyi Sándor bűnügyének tárgyalását, a ki a múlt év tavaszán a budai irgalmasok portását, Hutkai Istvánt meggyilkolta, miután rajta 73 sebet ejtett. A bíróság Czárán István elnöklete, alatt alakult meg, az ügyészséget Mészáros kir. alügyész a védelmet Weinberger Jenő ügyvéd képviselte. Bakonyi vádlott tagadásban van, azonban a tanúk valamennyien ellene vallanak. A tárgyalás folyik.

— **Zászló a templom tornyán.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Steinmasszer Kornél a lipótvárosi bazilika egyik tornyának csucsára mászva, kitűzte a magyar nemzeti zászlót. Ugyanezt tette meg 1895-ben, a király születésnapján.

NYILT-TÉR+

Köszönetnyilvánítás.

Mindazok, kik felejtethetlen atyánk, nagyatyánk és rokonunk,

KRAUSZ SIMON

elhalálózása alkalmával a temetésen való megjelenésükkel, úgy részvétüknek más módon történt nyilvánításával fajdalmunkat enyhítették — miután a számos részvét-nyilatkozatra a sulyos csapás terhe alatt egyenkint válaszolni képtelenek vagyunk — fogadják ez uton legmélyebb köszönetünket.

A gyászoló család.

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, — továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen, király-utca 2. sz. és Bazár udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Köhögés,

rekedtség és elnyálkásodásnál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egger díjjutalmazott

biztos hatásu

Mell-Pastilláit.

Kapható 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapest, Váci-körút 17.

Weiss Jakab

fogorvos

fogorvosi és fogtechnikai műterme

Jókai (Kis-tér 7. sz. I. emelet.)

foghuzás kéjgázzal, fogtömések (plombirozás) rágáshoz teljesen alkalmas műfogak készítése

Foghuzás szegényeknek ingyen.

Köhögés,

rekedtség és elnyálkásodás ellen legjobb hatásu szer a RÉTHY-féle

Pemetefü-czukorka,

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti. Kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 kr. 5 dobozzal 1 frt 50 kr-ért bérmetve küld

Réthy Béla, gyógyszerész Békés-Csabán.

MEGÉRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.